

Beoordelen fijn stof bij veehouderijen.

Bij de beoordeling van de aanvraag voor een vergunning voor een veehouderij moet de emissie van fijn stof getoetst worden aan de grenswaarden uit de Wet milieubeheer. Dit staat in artikel 5.16 van de Wet milieubeheer. Een vergunning voor een oprichting of uitbreiding van een veehouderij kan in principe verleend worden indien er geen overschrijding van de grenswaarde plaatsvindt. Is er toch sprake van een overschrijding, dan kan de vergunning alleen verleend worden indien de luchtkwaliteit door het project niet of niet in betekenende mate verslechterd.

De Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007 is op 18 maart 2009 gewijzigd. Artikel 74 en de toelichting daarbij, met betrekking tot het toetsen bij inrichtingen is gewijzigd. De wijziging geldt met terugwerkende kracht tot en met 19 december 2008.

In de oude formulering en de toelichting lag de nadruk ten onrechte op het zodanig bepalen van de luchtkwaliteit rond inrichtingen, dat de uitkomst werd verkregen die representatief was voor een gebied van minimaal 250 × 250 m. Uitgangspunt is echter dat de luchtkwaliteit wordt vastgesteld op plaatsen waar mensen zijn blootgesteld. Voor fijn stof geldt bijvoorbeeld dat de blootstellingstijd significant moet zijn ten opzichte van een etmaal.

Niet in betekenende mate

Wanneer een uitbreiding "niet in betekenende mate" bijdraagt aan de concentratie fijn stof kan de vergunning alsnog verleend worden. Dit volgt uit artikel 5.16 Wm en het Besluit NIBM. Voor fijn stof houdt dit in een toename van 1,2 µg (3% van de grenswaarde) op het beoordelingspunt. In de handreiking fijn stof en veehouderijen zijn vuistregels te vinden. Als uit de vuistregels blijkt dat een bijdrage NIBM is, hoeft niet meer gerekend te worden met ISL3a.

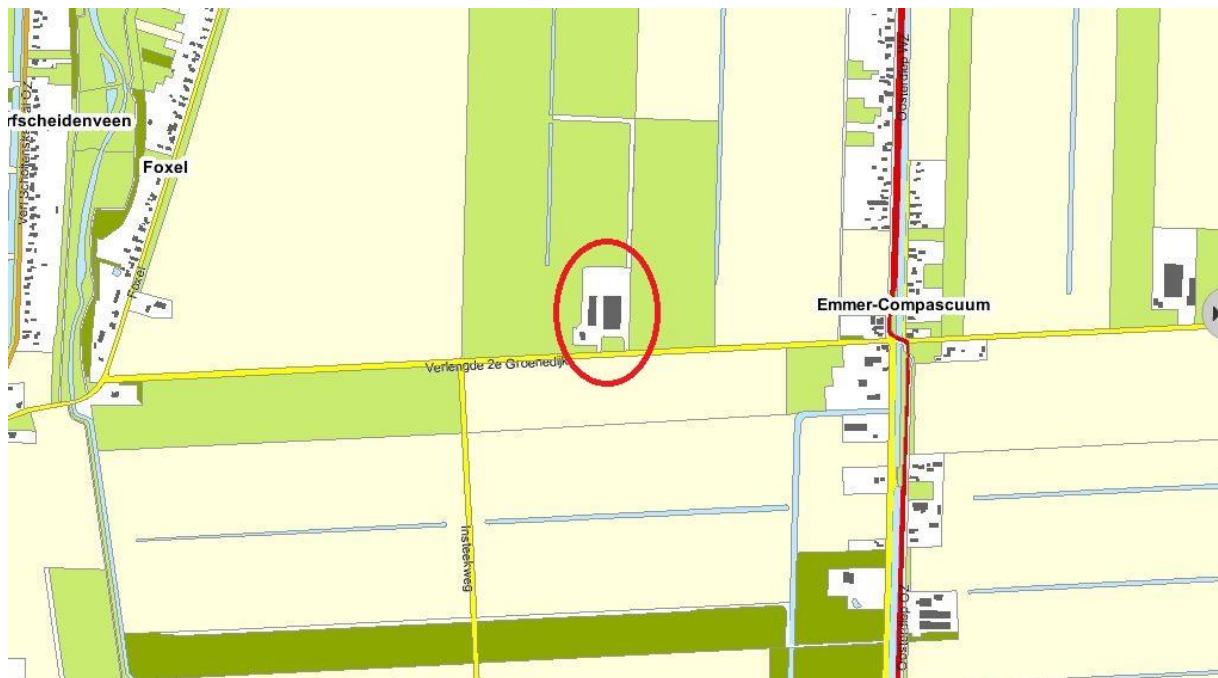
In de Regeling niet in betekenende mate is een lijst met categorieën van projecten opgenomen die NIBM bijdragen aan de luchtverontreiniging. Veehouderijen zijn niet opgenomen in de regeling NIBM. Toch is het niet altijd noodzakelijk om met behulp van een berekening vast te stellen of er sprake is van NIBM. Als hulpmiddel bij de motivering is een vuistregel opgesteld waarmee aangetoond kan worden dat een uitbreiding NIBM is. Deze staat in onderstaande tabel, die gebaseerd is op de 3% NIBM grens. In de tabel kan bij de betreffende afstand de hoeveelheid emissie worden afgelezen waarmee een veehouderij nog kan uitbreiden "niet in betekenende mate" bijdragen. De getallen in de tabel zijn worst-case genomen inclusief een veiligheidsmarge. Indien bij een bepaalde afstand niet meer wordt geëmitteerd dan is opgenomen in de tabel, dan is de uitbreiding zeker NIBM.

Afstand tot te toetsen plaats	70 m	80 m	90 m	100 m	120 m	140 m	160 m
Totale emissie in g/jr van uitbreiding/oprichting	324000	387000	473000	581000	817000	1075000	1376000

Bron: ECN. Getallen op basis van berekeningen met STACKS, versie 2008.

Het bedrijf van de familie Hampsink in Emmer-Compasuum heeft in de nieuwe situatie een PM 10 emissie van 39.980 g. per jaar. Deze PM 10 emissie ligt ruim onder de NIBM vuistregel laagste grens op 70 m. van 324.000 g. per jaar. De afstand tot de directe burens is meer dan 450 meter. Deze

afstand is nog veel verder dan de kortste afstand waarin de emissie PM 10 al als NIBM beoordeeld moet worden.

Ing. Paulien Boverhof ab
Agrarisch Bedrijfsadviseur